

20 වැනි සියවසේ මුල්භාගයේ ගත්කරුවකුගේ සිත්හි උපන් විශ්‍රාන්තිය

පී. වයි හරිනි දිල්ෂානි

මෙය ජීවන වර්තයක් නොවේ, නව කථාවක්ද නොවේ, මතක වතක්ද නොවේ. කුඩා වියෙහි සිට මා කළ කම්, දෙඩු දෙඩුම්, ඇසු විත්ති, දුටු දැකුම්, සිතූ සිතූම් හා පැතු පැතුම් ද සිහි කරන්ටත් ලියන්ටත් කළ වැයමෙහි විපාක එලයකි." උපන්දා සිට "යනු ඒ විපාක -එල හැඳින්වෙන සංකේතයක් මිස නමක් නොවේ. මීට අවුරුදු විස්සකට පමණ පෙර මා "අපේ ගම" ලියුවේ මගේ ළමා විය සිතින් අල්ලා බඳ ගන්නා තරම් ආසාවකිනි. ළමා කාලයේ මා ඇසූ වදන්, දෙඩු දෙඩුම්, කළ සෙල්ලම් මතක් කරන්නට වැයම් කිරීමෙන් මගේ කය වැඩුණේ අනික් සිංහල ගැමියෙකුගේ කය වැඩුණාක් මෙනි. සිත වැඩුණේ වෙනස් විදියකිනි. උසස් විදුහලකින් හෝ පිළිවෙලින් උගැන්මක් නොලත් මා දැනුම ලැබූ අත්දැකීමෙන් හා ආසාවෙන් පොත් කියවීමෙනි.

...ඔහු තමා කළ කාර්ය "අධ්‍යාපනය" "ශික්ෂණය" යන පදවලින් හැඳින්වීමට නොසිතා "අකුරු ඉගැන්වීම" යන දෙපදයෙන් හැඳින්වීමෙන් හෙළිවන්නේ ඔහුගේ ගැමි ජනකායගෙන් නිහතමානකමයි. ගමේ ළමයි කෙළි සෙල්ලමෙන්, ගස් කොළන් හා සතුන් බැලීමෙන්, උන්ට හිංසා කිරීමෙන්, මැටි අතා එයින් නොයෙක් රූප ඇඹීමෙන්, ලී කැලී පුරද්දා සෙල්ලම් කරන්න සෑදීමෙන් ද අත් පා හුරු කොට ගත්හ. මෙයින් ඔවුහු ඉන්ද්‍රියයන් තියුණු කරන උගැන්මක් නිතැතින් ලැබූහ. ශූරත්තාන්තේ අකුරු ඉගැන්වුවේ මේ අත්දැකීමෙන් උගැන්මක් ලබන දරුවන්ටයි. අඟල් නමයක් පමණ දිග පොල්පිති කැල්ලකින් තනා ගත් හරකාගේ නැහැය විද නාස් ලණුවක් දමා තවත් ලණු දෙපටකින් ඇදගෙන යාමෙන් මා ලත් ප්‍රීතිය මට බාල මගේ ශ්‍රෝති සහෝදරයා, ඩාර්ලි වෑ ' කියමින් උතුට කෝටුවකින් තැළීය. බට තුවක්කුවෙන් ඉලක්කයට වෙඩි තබන්නට මා හා මගේ යාළුවන්ද පුරුදු වුණේ පළමුව ගස්වල කොළ පසාරු කරගෙන යන සේ ඇපලය විදීමෙනි. එක වෙඩිල්ලෙන් කොළ දෙකක් හෝ තුනක් පසාරු කරගෙන යන සේ ඇපලය විදින්නා ශූරයෙකිනි කොස් කොළ නොපිලි කොස් කොළ පටි හා වාපන සේ එකට ඇදන ලද කොස් කොළද අපගේ යුද්ධ ඇදුම් පැළඳුම් විය. වෙරළෙහි රැස්වන ළමයින්ගෙන් සමහරු සෙල්ලම් කරති. පැල ඉදිරියෙහි බෙනවලින් එළියට එන කුඩා සුදු කකුළුවෝ උන්ගේ කකුරු අඩු උස්සාගෙන ඒ මේ අත දුවති. ඒ දිවීම ඔවුන්ගේ කෙළියක් විය යුතුයයි මම සිතුවෙමි. බෙනයෙන් උඩට එන කකුළුවෙක් කටින් ගත් සීන් මුදු වැලි පිට කරයි....ගමදි කය වෙහෙසන සෙල්ලමින් ගගේ ඔරු පැඳීමෙන් බැඳි වැඳි පේර මාදන් අඹ කපු ආදිය කඩා ගෙන කෑමෙන් විනෝදයක් ලැබූ මම කොළඹට පැමිණ....මම ළමයින් නොව තරුණයන් ඇසුරු කරන්නට පටන් ගත්තෙමි. **With Youth love is not a plant of slow growth; touch of a hand, glance of an eye awaken the soul of love into life.**

මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ, උපන්දා සිට, සිස සරස පෞද්ගලික සමාගම, 18/3, කිරි මණ්ඩල මාවත නාවල රාජගිරිය ISBN 978-955-0201-86.